

I. CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM

Doktor powiedział, że (...) nie istnieje jeszcze alfabet dla myszy i szczurów, nie można więc dla nich pisać. Wówczas biała mysz zapytała go, czy nie mogliby wspólnie wymyślić takiego alfabetu. Przecież był taki czas, kiedy i ludzie nie znali pisma i alfabet nie był jeszcze wynaleziony. Doktor Dolittle mógłby ułożyć alfabet dla myszy, zupełnie prosty, i nauczyć ją, białą mysz, tego alfabetu. A potem już ona w ciągu tygodnia wyuczy tego samego cały klub myszy i szczurów. Wszystkie są bardzo żądne wiedzy.

Można sobie wyobrazić, jak taka propozycja zainteresowała doktora, który tyle lat swego życia poświęcił wychowaniu i kształceniu zwierząt. Wziął się od razu do roboty i przy pomocy białej myszy wymyślił dla myszy i szczurów prosty alfabet, który składał się tylko z dziesięciu znaków. Doktor Dolittle nazwał to elementarzem myszy, ale Polinezja i ja nazwaliśmy to po prostu „piszczącym abecedem”, gdyż składało się z samych pisków wszelkiego rodzaju, a każda litera miała dwa różne znaczenia, zależnie od tego, czy wymawiano ją w wysokiej czy niskiej tonacji.

Potem przyszła kolej na drukowanie i oprawianie książek. Doktor powierzył mi tę robotę, gdy układ elementarza oraz „piszczącego abecadła” był już ukończony. Rozumie się, że książki musiały być bardzo, bardzo małe (...). To, co nazywaliśmy „formatem mysiej ósemki” było jeszcze o wiele mniejsze od znaczka pocztowego. Oprawa musiała być szyta ręcznie i trzeba było używać do tego najcieńszych nici. Stronice książek były tak małe, że ja drukując, a raczej rysując na nich, musiałem używać szkła powiększającego. Jednak te małe litery nie były za małe dla oczu myszy, które z największą łatwością mogą wszak odróżniać oddzielne pyłki kurzu.

Gdy ukazała się w druku pierwsza książka w naszym języku, byliśmy bardzo dumni. (...)

- To bardzo ważne wydarzenie, Tomku - powiedziała biała mysz (...) - tworzymy nie tylko książki, tworzymy również historię!

Hugh Lofting, *Ogród zoologiczny doktora Dolittle*. Książka i Wiedza, Warszawa 1991, s.62-64

1. Doktor nie pisał książek dla myszy, ponieważ:

- A) nie miał wydawcy
 B) nie istniał mysi alfabet
 C) myszy nie umiały czytać
 D) myszy nie chciały książek

2. Biała mysz zaproponowała doktorowi:

- A) współpracę przy układaniu alfabetu
 B) zapłatę za jego pracę
 C) przygotowanie przyszłych czytelników
 D) drukowanie książek

3. Mysi alfabet charakteryzował się tym, że:

- A) przypominał alfabet polski
 B) miał mniej znaków niż alfabet angielski
 C) tworzyły go piski
 D) znaczenie znaków zależało od wysokości tonu

4. Rola narratora w podjętym przez doktora przedsięwzięciu polegała na:

- A) wyodrębnieniu tonów niskich
 B) szyciu książkowych opraw
 C) drukowaniu książek
 D) czytaniu książek słuchaczom

5. Do produkcji książek używano:

- A) szkła powiększającego
 B) cienkich nici
 C) pyłków kurzu
 D) odtwarzacza dźwięków

6. Mówiąc „tworzymy również historię” mysz miała na myśli to, że:

- A) myszy zdobędą cenną umiejętność
 B) będzie sławna
 C) powstała pierwsza książka dla myszy
 D) rozpoczął się nowy etap dziejów

II. NAUKA O JĘZYKU

7. Przymiotnik odmienia się przez:

- A) liczbę
 B) rodzaj
 C) przypadek
 D) czas

8. Prawidłowo zestawiono nazwę przypadku z pytaniem w szeregu:

- A) dopełniacz - kogo? co?
 B) biernik - komu? czemu?
 C) narzędnik - z kim? z czym?
 D) miejscownik - o kim? o czym?

9. Formę celownika liczby pojedynczej ma rzeczownik w zdaniu:

- A) Lubię grać w piłkę.
 B) Często pomagam mamie.
 C) Dał książkę bratu.
 D) Pójdę tą drogą.

10. Zdanie *Jutro w dużym pokoju postawimy nowe fotele i stolik z telewizorem.* - zawiera:

- A) 2 przymiotniki
 B) 3 rzeczowniki
 C) 1 przysłówek
 D) 1 czasownik

11. Równoważnikiem zdania jest wypowiedzenie:

- A) Jeszcze jest wcześniej. B) Pośpieszmy się.
 C) Nie chcę się bawić. D) Jak ty wyglądasz?!

12. O kimś, kto marzy, mówimy, że:

- A) buja w obłokach B) zadziera nosa
 C) patrzy przez palce D) myśli o niebieskich migdałach

13. Prawidłowo powiemy:

- A) wzięłem cukierki B) zdjąłem palto
 C) niechcąco go kopnął D) zrobił to niechcący

14. Znaczenie przeciwstawne ma para wyrazów:

- A) zimny - upał B) smutek - powaga
 C) zdrowie - choroba D) dzień - noc

15. Błędnie jest zapisany wyraz:

- A) prószy B) kożuch C) wyżeł D) okruch

16. Formę niedokonaną ma czasownik:

- A) patrzeć B) zabrać C) składać D) wychodzić

III. LITERATURA

17. Pinokio spotkał Lisa i Kota, którzy:

- A) podstępnie go pobili B) poczęstowali go chlebem
 C) zaprosili go do teatru D) okradli go z pieniędzy

18. Pinokio zyskał przychyłność gospodarza, gdy:

- A) uratował kury przed kunami B) przegonił z podwórza złodzieja
 C) nie skusił się na podarunek od rabusiów D) zwrócił ukradzione pieniądze

19. Mīt o Demeter i Korze wyjaśniał mieszkańcom starożytnej Grecji, dlaczego:

- A) istnieje piekło B) zmieniają się pory roku
 C) więdną kwiaty D) płyną rzeki

20. Syzyf namówił swoją żonę, aby:

- A) nie wyprawiała mu pogrzebu B) włożyła do trumny drogocenne przedmioty
 C) nie płakała po jego śmierci D) pochowała go u podnóża Olimpu

21. Prawidłowo zestawiono imię bogini z jej domeną w szeregu:

- A) Atena - bogini mądrości B) Afrodyta - bogini miłości
 C) Hera - bogini śmierci D) Artemida - bogini łowów

22. W baśni pt. „Nowe szaty cesarza” poznajemy oszustów, którzy:

- A) nie spełniają obietnicy B) łamią warunki umowy
 C) wyłudniają dużo pieniędzy D) kompromitują cesarza

23. Prawidłowo zestawiono nazwisko autora z tytułem baśni w szeregu:

- A) H. Ch. Andersen - „Mała syrenka” B) Ch. Perrault - „Kot w butach”
 C) bracia Grimm - „Pchła szachrajka” D) J. Brzechwa - „Jaś i Małgosia”

24. Piegi pana Kleksa służyły mu do:

- A) ozdabiania twarzy B) dekorowania potraw
 C) odznaczania najlepszych uczniów D) częstowania szpaka Mateusza

25. W książce pt. „Podróże doktora Dolittle” czytamy, że tytułowy bohater uczył dzikich mieszkańców pływającej wyspy, jak:

- A) polować na zwierzęta B) rozpalać ogień
 C) budować domy D) uprawiać rolę

26. W książce pt. „Mikołajek i inne chłopaki” jednym z bohaterów jest Alcest, który najbardziej lubi:

- A) pływać B) spać C) czytać D) jeść